

Irományszám: K/M 013.

Érkezett: 2004 AUG 23.

MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A házszabály 91.§-a szerinti jogomnál fogva kérdést kívánok intézni Dr. Németh Imre, Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Miniszter úrhoz, a

„Mi a megoldás a közös erdőbirtoklás nehézségeire ?” címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ez év februárjában fordult hozzám Varga Dénesné tabajdi nyugdíjas a következő panasszal.

A tabajdi 0208/28 hrsz-ú, 14,1128 ha területű és a 0208/19 hrsz-ú 0,5918 ha területű, egyébként összefüggő erdő összesen 37 tulajdonossal rendelkezik. Korábban Berki Lajos tabajdi lakos intézte a közös ügyet, majd megbetegedvén nevezett Varga Dénesné kapta meg az erdőgazdálkodói megbízatást, bár szakismerete és vállalkozói tapasztalata nincs, csak mivel valakinek vállalnia kellett.

A bonyodalom ott kezdődött, hogy a tulajdonosokat a túlkoros erdő kivágására és újraerdősítésre kötelezték. Az erdőfelügyelő a helyszínen megállapította, hogy az erdő letarolt. Az erdőgazdálkodó ekkor megbízott egy erdősztechnikust (id. Dancsi Lajost) a munkák vezetésére, aki azonban közben elhalálozott. A kitermelt fát leminősítették, így a terület megtisztítását is tekintetbe véve az kivágás költséget jelentett és nem hasznot. Megkezdték az új fák telepítését, 2000 db akác csemete került a földbe, azonban a tavalyi szárazság miatt kipusztultak. Ezenközben megérkezett az első erdőfelügyeleti bírság, mindösszesen 522.205 forintról, melyet elkezdtek levonni Varga Dénesné nyugdíjából. Szerencsétlen egyedülálló 77 éves asszony kölcsönfelvétellel kifizette a büntetést, de ez nem segített az erdőgazdálkodáson. Érthető módon a továbbiakban nem volt hajlandó ő sem vállalni az erdőgazdálkodói feladatot és a következő bírság megkapásakor felmondott.

Miután a területileg illetékes erdőfelügyelőséggel eredménytelen volt a kapcsolatfelvételem, a megyei Földművelésügyi Hivatalhoz fordultam, ahonnan a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez irányítottak azt javasolva, hogy nézzük meg, milyen lehetőség

volna a terület nemzeti földalapba vonására amolyan „jobb híján” megoldásként. Ott arról tájékoztattak, hogy csak tehermentes (és természetesen bírságmentes) föld további sorsáról tudnak tárgyalni.

Tulajdonosi gyűlésen igen kevesen voltak jelen és döntés nem született. Tájékoztató megbeszélést kíséreltem megszervezni a tulajdonosok számára az Erdészeti Szolgálat részéről, de ez sem sikerült.

Jelenleg tehát a helyzet az, hogy az erdőrész betelepítésére a tulajdonosok továbbra is kötelezettek. Ennek költségeit nem vállalják, mint ahogy emiatt erdőgazdálkodót sem tudnak találni. Így maga az erdőgazdálkodás állt le.

Legújabb fejlemény, hogy az Állami Erdészeti Szolgálat Budapesti Igazgatósága július 28-án ismételt határozatot hozott ez ügyben, melyben ismételt bírság terhe mellett kötelezi a tulajdonosokat társult erdőgazdálkodásra.

Az előadottak alapján kérdezem Miniszter Urat, miben látja az ilyen helyzetek megoldását, tud-e segíteni a tabajdi erdőrészek tulajdonosainak?

2004. augusztus 18.

Dr. Kelemen András,
MDF